

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 859/06
24.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih BB i VV, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi svojine, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 1765/05 od 29.11.2005. godine, u sednici održanoj dana 24.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 1765/05 od 29.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Boru P. broj 710/04 od 9.11.2004. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da je vlasnik kat. parcele broj aa po kulturi livada VI klase površine 0.82,78 hektara u mzv. "GG" KO DD, i da se tužene obavežu da ovo pravo priznaju tužilji i trpe upis ovog prava na ime tužilje kod Službe za katastar u ĐĐ, a stavom drugim izreke obavezana je tužilja da tuženima naknadi troškove postupka u iznosu od 55.125,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužilje, Okružni sud u Zaječaru je presudom Gž. broj 1765/05 od 29.11.2005. godine, odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Zaječaru tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP na koju tužilja u reviziji ukazuje jer su razlozi o odlučnim činjenicama bez protivrečnosti i u skladu sa izvedenim dokazima.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da su roditelji tuženih spornu parcelu kupili 1961. ili 1962. godine od tužilje koja je istu na osnovu ugovora o poklonu dobila od svoje majke. U navedenu parcelu, koja se u vreme kupovine vodila pod dva broja, roditelji tuženih su nakon kupovine ušli u posed, držali je i obrađivali kao svoju više od 20 godina. 1988. godine ova parcela je nakon avionskog snimanja dobila broj aa i prijavljena je na ime majke tuženih EE. Roditelji tuženih, kao jedini držaoci ove parcele, saglasili su se da preko nje prođe dalekovod i magistralni put, zašta im je isplaćena naknada. Nakon majčine smrti 1993. godine, spornu parcelu su nasledile tužene sa po 1/2.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužilje kao neosnovan.

Odredbom člana 28. stav 4. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa propisano je da savestan držalac nepokretnih stvari, na koju drugi ima pravo svojine, stiče pravo svojine na tu stvar održajem protekom 20 godina. Kod utvrđenog da su roditelji tuženih od kupovine predmetne parcele za sve vreme istu nesmetano držali i koristili neprekidno preko 20 godina, nižestepeni sudovi su primenjujući citiranu zakonsku odredbu, pravilno zaključili da tužilja nije vlasnik ove parcele i da su na istoj pravo svojine stekle tužene po osnovu nasleđa iza smrti majke, koja je pravo svojine na toj parceli stekla kao savestan držalac održajem protekom više od 20 godina. Tužene su nastavile da koriste navedenu parcelu i posle smrti roditelja sa uverenjem da imaju pravo koje su faktički nesmetano vršile sve do podnošenja tužbe.

Nižestepeni sudovi su pravilno pri računanju vremena potrebnog za sticanje svojine na predmetnoj parceli utvrdili da su roditelji tuženih, kao njihovi pravni prethodnici, za sve vreme bili u mirnom i savesnom posedu parcele, pa je u konkretnom slučaju bez uticaja zakonitost i istinitost poseda našta tužilja u reviziji ukazuje.

Sa iznetih razloga, odlučeno je kao u izreci, na osnovu člana 393. ZPP u vezi člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik" RS br. 125/04).

Predsednik veća

sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić,

ljm